

Til bestyrelsen for Overretssagfører Ludvig Schwensen og Hustru Henriette.
Født Binzers Mindelegat

16. oktober 2023
Sag X22-DM-96-WY
/maxped

Sendt til fondens digitale postkasse og pr. e-mail til nj@codexlaw.dk

Påbud om inddrivelse af tilbagebetalingskrav mod Jens Jørgen Viuff, Overretssagfører Ludvig Schwensen og Hustru Henriette. Født Binzers Mindelegat, CVR-nr. 53507719

ERHVERVSSTYRELSEN
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Erhvervsstyrelsen anmodede den 14. juli 2022 om en række oplysninger vedrørende ovennævnte fonds administrator, transaktioner med nærtstående parter og oplysninger om ledelsens vederlag. Den 19. august 2022 modtog styrelsens bestyrelsens svar på anmodningen om oplysninger.

Tlf. 35 29 10 00
CVR-nr 10 15 08 17
E-post erst@erst.dk
www.erst.dk

På baggrund af besvarelsen anmodede styrelsen den 21. september 2022 om en række supplerende oplysninger vedrørende fondens lejeaftaler samt bestyrelsens håndtering af Jens Jørgen Viuffs habilitet i forbindelse med hans hverv som bestyrelsesmedlem og administrator og lejer af et af fondens erhvervslejemål.

ERHVERVS MINISTERIET

Styrelsen modtog den 14. oktober 2022 bestyrelsens besvarelse, som blandt andet indeholdt bestyrelsens besvarelse, øvrige lejemål i ejendommen Jernbanegade 2, 6000 Kolding, en ejendomsmæglers vurdering af lejemålet Jernbanegade 2B, 1. sal tv. samt tilføjelse til lejekontrakten af 31. januar 1963.

På denne baggrund traf Erhvervsstyrelsen den 3. november 2022 afgørelse i sagen.

Den 30. november 2022 påklagede fonden Erhvervsstyrelsens afgørelse af 3. november 2022 til Erhvervsankenævnet for så vidt angår den del af afgørelsen, som vedrører lovstridige uddelinger. Fonden anmodede i samme ombæring om, at sagen blev tillagt opsættende virkning. Erhvervsstyrelsen sendte den 7. februar 2023 sin udtalelse til Erhvervsankenævnet, og den 27. februar 2023 kom fonden med sine supplerende bemærkninger i sagen.

Den 24. januar 2023 meddelte ankenævnet ved delkendelse, at anmodningen om opsættende virkning ikke kunne blive imødekommet. Erhvervsstyrelsen anmodede på denne baggrund den 20. marts 2023 bestyrelsen om at efterleve og besvare styrelsens afgørelse af 30. november 2022.

Styrelsen modtog den 28. marts 2023 fondens opgørelse over kravets størrelse, som strakte sig tre år tilbage i tid, og som blev opgjort til 132.846,17 kr., hvoraf de hertil knyttede renter udgjorde 3.454,97 kr.

Den 13. april 2023 anmodede Erhvervsstyrelsen bestyrelsen om at indsende en række overvejelser vedrørende opgørelsen af kravet, herunder størrelsen af renterne og forældelsen af tilbagebetalingskravet, herunder forældelseslovens § 10.

Den 27. april 2023 modtog styrelsen to viceværtstilbud indhentet den 3. april 2023 og 12. april 2023, en ny opgørelse over de tilknyttede renter samt en redegørelse fra fondens bestyrelse vedrørende en række forhold herunder forældelse. Denne opgørelse strakte sig ligeledes tre år tilbage i tid, og blev samlet opgjort til 155.292,74 kr., hvoraf de hertil knyttede renter udgjorde 25.901,54 kr.

Den 24. maj 2023 hjemviste ankenævnet sagen til fornyet behandling hos Erhvervsstyrelsen, da ankenævnet ikke fandt, at der var truffet en egentlig afgørelse i sagen.

Det er på denne baggrund, at Erhvervsstyrelsen dags dato træffer nedenstående afgørelse.

Afgørelse

Erhvervsstyrelsen vurderer, at den fastsatte leje for lejemålet Jernbanegade 2B, 1. tv., fraviger så væsentligt fra markedslejen, at den udgør en indirekte uddeling til bestyrelsesmedlem Jens Jørgen Viuff, hvilket er i strid med erhvervsfundslovens § 87, stk. 1.

Styrelsen skal på denne baggrund påbyde bestyrelsen:

- i. at opgøre det samlede krav, som fondens bestyrelse vurderer at have mod Jens Jørgen Viuff inklusiv de hertil knyttede lovpligtige renter,
- ii. at søge de ulovlige uddelinger tilbagebetalt til fonden inklusiv lovpligtige renter straks,
- iii. at der indsendes dokumentation i form af en erklæring fra både bestyrelsen og en godkendt revisor om, at uddelingerne inklusiv de lovpligtige renter er blevet tilbagebetalt til fonden.

Erhvervsstyrelsens påbud om at søge uddelingerne foretaget i strid med erhvervsfundslovens § 87, stk. 1, tilbagebetalt til fonden sker i henhold til lovens §§ 88, stk. 1 og 24, stk. 2. De ulovlige uddelinger skal tilbagebetales med en årlig rente, der er fastsat efter rentelovens § 5, stk. 1 og 2 med et tillæg af 2 pct, jf. erhvervsfundslovens § 88, stk. 1.

Ovenstående dokumentation bedes være modtaget hos Erhvervsstyrelsen **senest 6 uger fra dags dato – den 27. november 2023.**

Klagevejledning

Denne afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet pr. e-mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg, senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt fonden, jf. erhvervsfondsloven § 130. Styrelsen skal til orientering oplyse, at Erhvervsankenævnet i forbindelse med en eventuel klage opkræver et gebyr, der helt eller delvist kan tilbagebetales, såfremt der gives medhold i klagen.

Lovgrundlag

Retlige omstændigheder

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 38, stk. 1, 1. pkt., at:

” Bestyrelsen skal alene varetage fondens formål og interesser. ”

I lovbemærkningerne til lovens § 38 fremgår følgende:

”Varetagelse af fondens interesser indebærer en pligt for bestyrelsen til at sikre, dels at aktivitets- og uddelingsformål fremmes bedst muligt, dels at direktionen og øvrige ansatte også i den daglige drift alene varetager fondens interesser”

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 37, stk. 1, at:

”En erhvervsdrivende fond ledes af en bestyrelse, der ud over de medlemmer af bestyrelsen, der vælges efter § 64, stk. 1, 1. pt., består af mindst 3 medlemmer.”

I lovbemærkningerne til lovens § 37 fremgår følgende:

”Bestyrelsen har ansvaret for, at fondens aktiviteter udføres i overensstemmelse med vedtægten, herunder formålet, og at erhvervsvirksomheden drives bedst muligt, så det resulterer i et overskud, der anvendes i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelse om anvendelse af overskud og reserver (uddelingsformål).”

Bestyrelsen og direktionen har det fulde ansvar for den daglige drift af fonden, uanset om der er indgået aftale med en administrator, jf. erhvervsfondslovens § 43.

I fonde, hvor bestyrelsen ikke har ansat en direktion, skal bestyrelsen også varetage den daglige ledelse og overordnede drift af fonden, jf. erhvervsfondslovens § 38, stk. 2.

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 63, stk. 2, at:

”Stk. 2. Aftaler mellem fonden og et eller flere medlemmer af ledelsen er kun gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftaler på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende.”

Af lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 63 fremgår følgende:

”I det foreslåede stk. 2 indsættes en afvigelse fra det normale aftaleretlige udgangspunkt om, at mundtlige aftaler er bindende. Baggrunden for bestemmelsen er, at ledelsesmedlemmer ikke kontrolleres af en ejerkreds, hvorfor der er behov for, at aftaler efter indgåelsen kan dokumenteres. Dokumentation er til bestyrelsens brug, men også til fondsmyndigheden, hvis denne vurderer det nødvendigt.”

Bestemmelsen er baseret på selskabslovens § 127, stk. 2. I lovbemærkningerne til denne bestemmelse fremgår følgende:

”Ved »aftaler på sædvanlige vilkår« forstås sådanne vilkår, som gælder mellem uafhængige parter. I øvrigt må fastlæggelsen af, hvilke aftaler, der er omfattet af den foreslåede bestemmelses krav, blandt andet bero på karakteren af den virksomhed, der udøves i det enkelte kapital selskab.”

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 76, stk. 1, nr. 1 og 2, at:

”Afgang af en erhvervsdrivende fonds midler kan kun finde sted som
1) uddeling, jf. §§ 77-79, eller
2) kapitalnedsættelse, jf. §§ 81-86.”

Af lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 76 fremgår blandt andet følgende om uddelingsbegrebet:

”Reglerne om uddeling omfatter også andre former for økonomiske begunstigelser end traditionelle udbetalinger af kontanter eller formuegoder fra fonden.

Situationer, hvor en fond f.eks. køber aktiver eller serviceydelser til en pris over markedsprisen, kan efter omstændighederne være omfattet af bestemmelserne om uddeling og vil i givet fald skulle behandles som sådan og derfor også opfylde de krav, der er til sådanne.

Tilsvarende gælder, hvis en fond yder et lån på favorable rentevilkår, og hvor den aftalte rente på lånet eksempelvis er lavere end markedrenten. I sådanne tilfælde vil den herved opståede renteforskel udgøre en uddeling fra fonden. Det samme gælder, hvis fonden udlejer en lejlighed til under markedslejen. I den situation vil forskellen

mellem markedslejen og den leje, som lejerer betaler, udgøre en uddeling og skal fremgå af årsregnskabet som en sådan.”

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 77, 1. pkt., at:

”Det påhviler bestyrelsen at foretage uddeling i overensstemmelse med § 78 til de formål, der er fastsat i vedtægten, jf. § 27, stk. 1, nr. 10.”

Af lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 77, fremgår blandt andet følgende:

”Som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede § 76 omfatter reglerne om fondes uddelinger også andre former for økonomiske begunstigelser end traditionelle udbetalinger af midler. Situationer, hvor en fond f.eks. køber aktiver eller serviceydelser til en pris over markedsprisen, kan efter omstændighederne være omfattet af bestemmelserne om uddeling og vil derfor skulle behandles som sådan og derfor også opfylde de krav, der er til sådanne. Hvis en fond yder et lån på favorable rentevilkår, og hvor den aftalte rente på lånet eksempelvis er lavere end markedrenten, vil den herved opståede renteforskel udgøre en uddeling fra fonden, og det vil således være denne økonomiske fordel, der bl.a. skal kunne opfylde de foreslåede krav i bl.a. den foreslåede § 77. Det samme gælder, hvis en erhvervsdrivende fond udlejer en lejlighed til under markedslejen. I den situation vil forskellen mellem markedslejen og den leje, som lejerer betaler, udgøre en uddeling, som skal fremgå af årsregnskabet som en sådan.”

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 87, stk. 1, 1. pkt., at:

”Der kan ikke tillægges stiftere, medlemmer af ledelsen, revisorer eller personer, der indtager en ledende stilling i fonden, andre ydelser end et vederlag, som ikke må overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang”

Af lovbemærkningerne til § 87 fremgår følgende:

”Når det skal vurderes, hvorvidt der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal der lægges afgørende vægt på, at sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er kendetegnet ved, at der løbende foretages dispositioner af denne karakter med uafhængige parter. Der skal foretages en konkret vurdering af, om transaktionen kan betragtes som sædvanlig for fonden og inden for branchen.

Det er ikke kun transaktionen, som skal være sædvanlig. Dette krav gælder også for vilkårene i transaktionen. Betalingsbetingelser, kreditvurdering, sikkerhedsstillelse m.v. skal ske på samme vilkår, som tilsvarende transaktioner sædvanligvis gennemføres med overfor tredjemand.”

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 88, stk. 1-3, at:

”Er der sket uddeling eller anden kapitalafgang i strid med bestemmelserne i denne lov, skal modtagerne tilbagebetale de modtagne beløb tillige med en årlig rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct. Dette gælder dog kun, hvis modtageren indså eller burde have indset, at udbetalingen af midler var ulovlig, jf. dog § 49, stk. 2.

Stk. 2. Hvis en erhvervsdrivende fond har ydet lån eller stillet sikkerhed for lån i strid med § 87, stk. 2, skal beløbet tilbageføres til fonden sammen med en årlig rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Stk. 3. Kan tilbagebetaling efter stk. 1 eller 2 ikke finde sted, eller har modtageren ikke tilbagebetalingspligt, jf. stk. 1, 2. pkt., er de medlemmer af bestyrelsen, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne eller til opstillingen eller godkendelsen af den urigtige regnskabsopgørelse, ansvarlige efter de almindelige erstatningsregler for det tab, som fonden måtte blive påført.”

Det fremgår af lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 88, at:

”Det er bestyrelsen, der er ansvarlig for at få midlerne tilbagebetalt til fonden.”

I vestre Landsrets dom af den 17. marts 2016 fremgår følgende:¹

”Det er et almindeligt gældende selskabsretligt og fondsretligt udgangspunkt, at aftaler mellem selskaber med fælles interesser af en karakter som fonden og banken som udgangspunkt skal ske på markedsvilkår, og at formueforskydninger som følge af, at aftaler ikke er indgået på markedsvilkår, må håndteres som gaver, udlodninger, uddelinger mv.”

Det fremgår af rentelovens § 5, stk. 1 og 2, at:

”Renten efter forfaldsdagen fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 8. pct. Som referencesats anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat i henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år.

¹ Dom afsagt den 17. marts 2016 af Vestre Landsrets 1. afdeling, i 1. instanssagerne, V.L.B-0652-10, side 288. Se FED2016.92

Stk. 2. Justitsministeren kan hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet ændre renten, dog således at det i stk. 1 nævnte tillæg ikke kan fastsættes til mindre end 8. pct.”

Det fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at:

”Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.”

Det fremgår af forældelseslovens § 10, at:

”For fordringer, som tilkommer en fuldmagtsgiver mod fuldmægtigen, eller som tilkommer et selskab, en forening, en fond eller lignende mod et bestyrelsesmedlem eller en direktør i selskabet m.v., og som udspringer af den pågældendes tilsidesættelse af sine forpligtelser ved hvervets udførelse, indtræder forældelse tidligst, når der er forløbet 3 år efter hvervets ophør eller efter det tidligere tidspunkt, da fordringshaveren eller den, der i øvrigt kan gøre fordringen gældende på dennes vegne, er eller burde være blevet bekendt med de omstændigheder, hvorpå kravet støttes.”

Af lovbemærkningerne til forældelseslovens § 10, fremgår at:

”At kravet skal udspringe af den pågældendes ”tilsidesættelse af sine forpligtelser ved hvervets udførelse”, skal forstås bredt. I fuldmagtsforhold kan der f.eks. være tale om, at en fuldmægtig – f.eks. en advokat eller en prokurist i en virksomhed - misbruger sin stilling ved at undlade at afbryde forældelsen af et krav mod ham selv eller eventuelt – afhængigt af, hvad fuldmagtsforholdet går ud på – ved at undlade at afbryde forældelsesfristen for fuldmagtsgivers krav mod tredjemand. Hvad angår et selskabs krav mod bestyrelsesmedlemmer mv. kan der f.eks. være tale om, at bestyrelsen har foretaget ulovlige udlodninger til sig selv, eller at direktøren har handlet ansvarspådragende i forbindelse med driften af selskabet, f.eks. ved foretagelse af risikofyldte og tabsgivende dispositioner for selskabet.”

Erhvervsstyrelsens begrundelse

Den lovstridige uddeling

Det fremgår af fondens besvarelse af 19. august 2022, at det lejemål som fonden har indgået med fondens forrige formand, H.M. Viuff blev indgået med virkning fra den 1. januar 1963.

Det fremgår af lejekontrakten af 31. januar 1963, at lejemålet oprindeligt blev indgået mellem fonden som udlejer og H.M. Viuff som lejer. Bestyrelsen oplyser i brevet af 19. august 2022 og brevet af 14. oktober 2022, at lejen flere gange gennem tiden er blevet reguleret. Lejemålet er i dag beliggende på Jernbanegade 2B, 1. sal tv, 6000 Kolding, og udlejes i dag til enkeltmandsvirksomheden Advokatfirmaet Viuff v/Jens Jørgen Viuff med Jens Jørgen Viuff som fuldt ansvarlig deltager.

Jens Jørgen Viuff fungerer herudover som bestyrelsesmedlem og administrator for fonden. Fra den 24. august 2007 til den 19. august 2022, fungerede Jens Jørgen Viuff som bestyrelsesformand, jf. registreringerne i CVR.

Bestyrelsen har oplyst i brev af 19. august 2022, at lejen udgjorde 7.217,40 kr. pr. kvartal, + moms og forbrug.

Vedlagt bestyrelsens besvarelse af 14. oktober 2022 var en vurderingsberetning af lejemålet foretaget den 30. september 2022. Det fremgår heraf, at lejen på almindelige markedsmæssige vilkår vurderes at ligge på 6.000 kr. pr. måned.

På baggrund af vurderingsberetningen er det efterfølgende aftalt, at lejemålet i løbet af de kommende 4 år forhøjes, således at lejen i 2026 vil udgøre [redacted] pr. år + moms og forbrug. Dette fremgår af brevet af 14. oktober 2022 og af aftalen om husleje-forhøjelse til lejekontrakt vedrørende lejemålet Jernbanegade 2B, 1. tv. indgået 13. oktober 2022. At huslejen forhøjes løbende over de kommende 4 år mellem fonden og Jens Jørgen Viuff begrundes i erhvervslejelovens § 13, stk. 4.

Bestyrelsen anfører endvidere i brev af 14. oktober 2022, at den aftalte leje for Jens Jørgen Viuff, er lavere end vurderingen af 30. september 2022 og nablejemålet, som aktuelt lejes ud for [redacted] Dette begrundes med en forskel i beliggenhed og lejemålenes stand.

Erhvervsstyrelsen kan på baggrund af det oplyste konstatere, at den månedlige husleje for lejemålet Jernbanegade 2B, 1. tv., er 2.405,8 kr. + moms og forbrug. Den årlige husleje for lejemålet er derfor 28.869,60 kr. + moms og forbrug pr. år. Markedslejen blev den 30. september 2022 vurderet til en årlig værdi af 72.000 kr. Lejen er således 43.130,40 kr. billigere årligt end den vurderede markedsleje.

Bestyrelsen har i brevet af 19. august 2022 anført, at bestyrelsen ikke har haft anledning til at antage, at lejemålet ikke oprindeligt skulle være indgået på almindelige markedsmæssige vilkår. Erhvervsstyrelsen skal hertil bemærke, at det er fondens bestyrelse, som har ansvaret for at

varetage fondens formål og interesser, jf. erhvervsfondslovens § 38. Herudover har bestyrelsen ansvaret for den daglige og overordnede drift i de tilfælde, hvor fonden ikke har ansat en direktør – hvilket er tilfældet i nærværende fond.

Udøver fonden virksomhed med udlejning af fast ejendom, indebærer dette blandt andet, at det er bestyrelsens og eventuelt administrators opgave løbende at sikre, at fondens lejeindtægter bliver fastsat til en rimelig husleje svarende til markedsløjen i henhold til lejelovgivningen. Dette gælder navnlig i situationer, hvor bestyrelsen udlejer til en interesseforbundet part.

På baggrund af Erhvervsstyrelsens henvendelser og den indhentede mæglervurdering af lejemålet, beslutter bestyrelsen som allerede nævnt, at lejen skal hæves, og anfører i den forbindelse følgende i deres besvarelse af 14. oktober 2022:

” Den aftalte leje er lavere end den, som fremgår af vurderingen, men det bringer lejen op på et niveau, så den ikke længere afviger væsentligt fra markedsløjen [...]”

Besvarelsen må forstås således, at fondens bestyrelse selv vurderer at have udlejet lejemålet på fordelagtige vilkår til bestyrelsesmedlem og administrator i fonden Jens Jørgen Viuff.

Fonden anførte i klagen af 30. november 2022 til ankenævnet, at bestyrelsen ved fastsættelsen af lejen havde lagt vægt på andre forhold end markedsløjen alene. I klageskriftet er det blandt andet anført, at:

”Bestyrelsen har således taget hensyn til, at der er tale om en mangeårig lejer, at lejemålet ikke er istandsat og således stadig har gamle støbejernsradiatorer mv., at lejereren har påtaget sig andre opgaver end det, der ligger i forpligtelsen som lejer og administrator, nemlig vicevært opgaver, at ejendommen og kvarteret er udfordret med tomgang, og at fastholdelse af lejerne derfor er højere prioriteret, end det måske ville være i andre områder af landet, hvor den ene lejer kan afløses af den anden lejer, uden at der er en lang tomgangsperiode”

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at lejemålets stand og områdets tomgangsperioder nødvendigvis vil være forhold, som altid indgår i en ejendomsmæglers vurdering af et lejemål. Mægler anførte i sin vurdering af 30. september 2022 følgende, som må ses at understøtte styrelsens opfattelse:

”Lejemålet er ikke moderniseret. Ud fra lejemålets stand og beliggenhed, vurderer jeg lejen i det nærværende marked til Kr. 6.000,00 pr. måned, hvilket svarer til kr. 511/m².”

Styrelsen finder derfor ikke, at fondens anbringender om lejemålets stand og beliggenhed kan føre til en anderledes vurdering, eftersom ejendomsmæglerens vurdering allerede baserer sig på disse forhold.

Derudover lægger fonden i klageskriftet vægt på, at bestyrelsen ved prisfastsættelsen af lejemålet har tillagt det betydning, at Jens Jørgen Viuff er mangeårig lejer af Jernbanegade 2B, 1. sal.

Hertil skal Erhvervsstyrelsen indvende, at det ikke ses at være relevant for sagen, at Jens Jørgen Viuff har været fast lejer gennem flere år. Netop fordi der er tale om en aftale mellem nærtstående parter, er det særligt vigtigt, at bestyrelsen sikrer, at lejeaftalen er indgået på markedsmæssige vilkår. Eftersom der er tale om et løbende retsforhold, påhviler det bestyrelsen løbende at sikre, at lejeaftalen er på markedsvilkår.

Erhvervsstyrelsen skal yderligere bemærke, at Jens Jørgen Viuff må antages at have været langt mere tilbøjelig til at fortsætte i lejemålet og dermed blive mangeårig lejer, eftersom lejeaftalen er indgået på favorable vilkår og løbende har begunstiget ham.

Det er et almindeligt gældende fongsretsligt udgangspunkt, at aftaler mellem fonde og nærtstående parter skal ske på markedsvilkår, og at formueforskydninger som følge af, at aftaler ikke er indgået på markedsvilkår, må håndteres som gaver, udlodninger, uddelinger mv. Dette hænger sammen med, at kapitalafgang i en erhvervsdrivende fond kun kan ske som uddelinger og kapitalnedsættelser.

Uddeling omfatter også andre former for økonomiske begunstigelser end traditionelle udbetalinger af kontanter eller formuegoder fra fonden, jf. lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 77. En situation, hvor en fond udlejer en lejlighed til under markedslejen, kan efter omstændighederne være omfattet af bestemmelserne om uddeling og vil i givet fald skulle behandles som sådan og derfor også opfylde de krav, der er til sådanne.

I henhold til erhvervsfondslovens § 87 må bestyrelsesmedlemmer eller personer, der indtager en ledende stilling i fonden, ikke tillægges andre ydelser end et vederlag. Forbuddet er overordnet begrundet i en interessekonflikt, idet andre ydelser end et vederlag betragtes som uddeling. Der er hermed sammenfald mellem dem, der foretager uddeling, og modtagerne heraf. Dette gælder uanset om det tilgodesete bestyrelsesmedlem, har deltaget i behandlingen af den disposition, som udgør en uddeling eller ej.

Ved markedslejen må forstås den lovlige leje, der kan opnås ved udlejning af ejendomme efter erhvervslejelovens regler til en ikke-nærtstående part med modstående interesser. Den opkrævede husleje fraviger meget væsentligt fra den markedsleje, som fonden i henhold til mæglervurderingen kan opkræve for lejemålet.

Det er på denne baggrund Erhvervsstyrelsens samlede vurdering, at lejeaftalen mellem fonden og bestyrelsesmedlem Jens Jørgen Viuff ikke er sket på markedsvilkår. Den formueforskydning, som er en følge af, at lejen er blevet fastsat til væsentlig under markedslejen, udgør derfor en indirekte uddeling i strid med erhvervsfondslovens § 87.

Uddelinger foretaget i strid med erhvervsfondslovens § 87 skal tilbagebetales til fonden, jf. lovens § 88. Ved tilbagebetaling af ulovlige uddelinger, skal beløbene tilbageføres til fonden sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., jf. erhvervsfondslovens § 88, stk. 1.

I henhold til rentelovens § 5, stk. 1, er den lovpligtige rente defineret som Nationalbankens officielle udlånsrente med et tillæg på 8 pct. og med et yderligere tillæg på 2 pct., jf. erhvervsfondslovens § 88.

Modtagerens tilbagebetaling af modtagne beløb og renter gælder dog kun, hvis modtageren indså eller burde have indset, at udbetalingen af midler var ulovlig.

Erhvervsstyrelsen skal hertil bemærke, at styrelsen vurderer, at Jens Jørgen Viuff som bestyrelsesmedlem og administrator i fonden burde have indset, at hans egen leje af Jernbanegade 2B, 1. tv. skete til væsentligt under markedslejen, og at der dermed var tale om en ulovlig uddeling fra fonden i medfør af erhvervsfondsloven. I denne forbindelse skal det samtidigt bemærkes, at ukendskab til erhvervsfondslovens regler ikke fritager for ansvar.

Det er bestyrelsen, som er ansvarlige for at søge midlerne tilbagebetalt til fonden.

Såfremt tilbagebetalingen ikke kan finde sted, eller hvis modtageren af uddelingen som følge af god tro ikke har tilbagebetalingspligt, er de personer, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne, ansvarlige efter de almindelige erstatningsregler for det tab, som fonden måtte blive påført, jf. erhvervsfondslovens § 88, stk. 3.

Arbejdet som vicevært

I fondens klage af 30. november 2022 til Erhvervsankenævnet blev Erhvervsstyrelsen for første gang gjort bekendt med det påståede forhold, at Jens Jørgen Viuff i gennemsnit har brugt ca. en time om dagen på viceværtsopgaver på ejendommen, og som betaling for arbejdet har modtaget en lavere leje. Det fremgår desuden af klagen, at der ikke er indgået en skriftlig aftale om viceværtsarbejdet mellem Jens Jørgen Viuff og fonden.

Det fremgår således hverken af det indsendte materiale af 30. august 2022, 14. oktober 2022 eller af fondens årsrapporter, at Jens Jørgen Viuff tillige skulle have fungeret som vicevært for fonden

Erhvervsstyrelsen er i øvrigt ikke bekendt med, at fonden på et tidligere tidspunkt skulle have oplyst overfor styrelsen, at Jens Jørgen Viuff skulle have fungeret som vicevært for fonden.

Erhvervsstyrelsen finder det påfaldende, at bestyrelsen har undladt at informere styrelsen om viceværtsarbejdet i forbindelse med styrelsens indhentning af oplysninger fra fondens bestyrelse.

Erhvervsstyrelsen skal i denne forbindelse fremhæve følgende besvarelser fra fondens bestyrelse:

I bestyrelsens redegørelse af 30. august 2022 har bestyrelsen anført, at:

”Den hidtidige formand for bestyrelsen har ikke varetaget andre hverv for fonden.”

I bestyrelsens redegørelse af 14. oktober 2022 har bestyrelsen anført, at:

”Den aktuelle leje for administrators lejemål er lavere end for nablejemålet. Det skyldes dels den gamle lejekontrakt, dels den forskel i beliggenhed og stand som er nævnt ovenfor. Der er nu blevet lavet en ny vurdering af markedslejen for administrators lejemål af ejendomsmægler Knud Erikstrup, Kolding. Vurdering vedlægges. På baggrund af denne vurdering er det nu aftalt, at lejen for administrators lejemål forhøjes til kr. pr. år. + moms og forbrug. Stigningen fordeles over de kommende år, i overensstemmelse med princippet i erhvervslejelovens § 13, stk. 4.”

Såfremt Jens Jørgen Viuff reelt har udført en times viceværtsarbejde for fonden i gennemsnit om dagen, og hans betaling herfor er sket gennem en lavere leje, må oplysningen anses at være helt central for sagen. Det fremstår derfor undringsværdigt, at bestyrelsen enten har glemt at oplyse herom eller simpelthen har vurderet, at forholdet ikke var af betydning for sagen, og derfor valgt ikke at informere styrelsen om forholdet.

Erhvervsstyrelsen anførte derfor i sin udtalelse af 7. februar 2023, at det har karakter af en efterrationalisering, når fonden anfører, at Advokat Jens Jørgen Viuff desuden har udført en times viceværtsarbejde om dagen i ejendommen, og at fondens betaling for dette arbejde er sket igennem en lavere fastsat leje.

I fondens supplerende bemærkninger af 27. februar 2023 fastholder fonden, at Jens Jørgen Viuff arbejder som vicevært, og anfører samtidig at årsagen til, at der ikke er blevet oplyst herom, skyldes, at Erhvervsstyrelsen ikke har spurgt:

”Det forhold, at den ikke er medtaget i forbindelse med Erhvervsstyrelsens forespørgsel, må alene antages at skyldtes, at fonden og lejer har været fokuseret på at fremkomme med de oplysninger, der blev efterspurgt.

Det fremgår således ikke, at Erhvervsstyrelsen har spurgt, om der er udført andet arbejde, der kunne medføre en lavere leje.”

Det er uklart for Erhvervsstyrelsen, hvad fonden reelt mener med ovenstående anbringender, eftersom bestyrelsen gentagende gange har haft klare og indlysende anledninger til at oplyse om det påståede forhold. Eksempelvis anmodede styrelsen den 14. juni 2022 blandt andet om følgende:

”Bestyrelsens overvejelser om, hvorvidt formanden udfører hverv for fonden af varig eller tilbagevendende karakter, der ikke er en del af hvervet som formand, jf. erhvervsfondslovens § 52, stk. 3, 1. pkt.”

I forlængelse heraf anmodede styrelsen den 21. september 2022 om supplerende oplysninger, som kunne være med til at belyse, hvorvidt lejemålet var indgået på markedsmæssige vilkår. Erhvervsstyrelsen har således af flere omgange anmodet om oplysninger, hvor bestyrelsen må anses for retligt forpligtet til at oplyse om det påståede forhold, men hvor bestyrelsen ikke desto mindre har undladt det.

Det skal endvidere bemærkes, at bestyrelsen den 14. oktober 2022 blandt andet indsendte en redegørelse, hvori bestyrelsen anfører, at det er blevet besluttet at bringe lejen op på et niveau, hvor lejen ikke længere afviger væsentligt fra markedslejen. Heller ikke i denne forbindelse fandt bestyrelsen det relevant at oplyse om, at Jens Jørgen Viuff fungerede som vicevært for fonden, og at lejen derfor var markedskonform, da betalingen for arbejdet skete gennem en lavere leje. I stedet blev det alene besluttet at hæve lejen.

Først efter Erhvervsstyrelsen den 3. november 2022 gør bestyrelsen opmærksom på, at fonden har et tilbagebetalingskrav mod Jens Jørgen Viuff, oplyser bestyrelsen om viceværtsforholdet i klagen af 30. november 2022 til Erhvervsankenævnet.

Endvidere har bestyrelsen heller ikke efterfølgende været i stand til at fremføre nogen form for dokumentation for, at Jens Jørgen Viuff har fungeret som vicevært for fonden, og i gennemsnit udført ca. 1 times arbejde om dagen. Det skal hertil tilføjes, at de indhentede viceværtsstilbud ikke ses at dokumentere, hvorvidt Jens Jørgen Viuff hidtil har fungeret som vicevært for fonden.

Erhvervsstyrelsen finder på denne baggrund fortsat ikke, at det er relevant for sagen om den indirekte uddeling og fondens krav mod Jens Jørgen

Viuff, når fonden anfører, at Jens Jørgen Viuff tillige har udført viceværtsarbejde for fonden.

Afslutningsvist skal styrelsen endnu en gang opfordre bestyrelsen til at indsende skatteregnskaber for henholdsvis fonden og Jens Jørgen Viuff (advokatfirmaet v/Jens Jørgen Viuff) som dokumentation for forholdets rigtighed. Erhvervsstyrelsen opfordrede også til dette i sin udtalelse af 7. februar 2023, men bestyrelsen har fortsat ikke forholdt sig til hertil.

Krav om skriftlighed

I det omfang det lægges til grund, at Jens Jørgen Viuff også har udført viceværtsarbejde for fonden, skal Erhvervsstyrelsen komme med følgende bemærkninger.

Som nævnt ovenfor, er der ikke indgået en skriftlig aftale om viceværtsarbejdet mellem Jens Jørgen Viuff og fonden. Af klagen den 30. november 2022 fremgår blandt andet følgende om forholdet:

”Der burde have været indgået en aftale herom med aflønning for viceværttopgaverne, men en sådan aftale er ikke indgået.

Bestyrelsen har selvsagt været vidende om ejendommens udlejningsforhold helt overordnet, men henset til det arbejde, administrator ligger i ejendommen, har der ikke været indsigelser mod lejefastsættelsen.”

Af fondens brev den 27. april 2023 anføres desuden, at:

”Administrators/lejers eventuelle brøde består i, at han ikke har indgået en aftale med fonden om betaling af hans ydelse som vicevært, således at forholdene var afklaret, og der var transparens i relation til fonden.”

På baggrund af de indsendte redegørelser anser styrelsen det fortsat for uklart, hvorvidt bestyrelsen har behandlet spørgsmålet om Jens Jørgen Viuffs ansættelse som vicevært, eller hvorvidt bestyrelsen har været vidende om viceværtsarbejdets præcise omfang samt aflønningen for arbejdet, hvilket i sig selv er meget problematisk.

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 63, stk. 2, at aftaler mellem fonden og et eller flere medlemmer af ledelsen kun er gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftale på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende. Bestemmelsen fraviger således fra det aftaleretlige udgangspunkt, hvorefter mundtlige aftaler er bindende.

Det fremgår af lovbemærkningerne til lovens § 63, stk. 2, at baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke er nogen kontrollerende ejerkreds,

hvorfor der i fonde er et særligt behov for, at bestyrelsen kan dokumentere de aftaler, som fonden indgår med medlemmer af ledelsen.

Fondsbestyrelsen har ikke været i stand til at dokumentere aftalen, hvorfor aftalens gyldighed afhænger af, hvorvidt aftalen kan karakteriseres som værende på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende.

Sædvanlige vilkår er kendetegnet ved vilkår, som gælder mellem uafhængige parter, jf. lovbemærkningerne til selskabslovens § 127, stk. 2, som erhvervsfondslovens § 63, stk. 2, er baseret på. De få oplysninger, som fonden har anført om viceværtaftalen, indikerer ikke, at viceværtaftalen er indgået på sædvanlige vilkår, idet en aftale mellem fonden og med en uafhængig part netop må antages at være baseret på et skriftligt grundlag og indeholde nærmere bestemmelser om viceværtarbejdets kvalitet, omfang, pris, mv.

Derudover vil sædvanlige vilkår efter Erhvervsstyrelsens vurdering også være kendetegnet ved, at fonden løbende foretager dispositioner af lignende karakter med uafhængige parter, og om de kan betragtes som sædvanlige for fonden og inden for branchen, jf. lovbemærkningerne til erhvervsfondslovens § 87.

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at allerede fordi fonden ikke foretager dispositioner af lignende karakter med uafhængige parter, så kan viceværtsaftalen ikke anses som værende indgået på sædvanlige vilkår, da dette nødvendigvis må forudsætte, at fonden har flere viceværter ansat, inden for senere tid har indgået andre aftaler med uafhængige viceværter eller lignende.

Det er således Erhvervsstyrelsens vurdering, at viceværtsaftalen er ugyldig i henhold til erhvervsfondslovens § 63, stk. 2.

Selv hvis viceværtaftalen kunne anses for at være indgået på sædvanlige vilkår, som led i et løbende mellemværende, må den også ud fra almindelige aftaleretlige overvejelser anses for at være ugyldig. Dels er den i strid med selvkontraheringsforbuddet (en fuldmagtshaver kan ikke disponere til fordel for sig selv), og administrationsaftalens § 3, stk. 6, hvor det fremgår, at viceværtarbejdet ikke må udføres af lejerne:

”Administrator kan på legatets vegne indgå aftale med en vicevært el.lign. om fornøden renholdelse af ejendommens fællesarealer, herunder vinduer, i den udstrækning arbejdet ikke udføres af lejerne.”

Bestyrelsens opgørelse af kravet

Det fremgår af fondens bemærkninger af 27. februar 2023 og brev af 27. april 2023, at bestyrelsen er af den fejlagtige opfattelse, at Erhvervsstyrelsens afgørelse af 3. november 2022 indeholder en opgørelse af det beløb, som Jens Jørgen Viuff skal tilbagebetale til fonden.

I brevet af 27. april 2023 fremgår følgende:

”Erhvervsstyrelsens brev er således svært at forstå anderledes end, at afgørelsen indeholder en vurdering af, at det beløb, der efter Erhvervsstyrelsens opfattelse, er udbetalt i strid med Erhvervsfundslovens § 87, udgør forskellen imellem det, som mægleren har vurderet til maks. leje og den reelt betalte leje.”

Erhvervsstyrelsen skal endnu engang slå fast over for bestyrelsen, at styrelsen ikke har opgjort kravets størrelse. Styrelsen har derimod, alene fundet, at den betalte leje fraviger væsentligt fra markedslejen, hvorfor fonden har et tilbagebetalingskrav mod Jens Jørgen Viuff. Selve opgørelsen af kravets størrelse påhviler bestyrelsen, herunder hvornår misforholdet er opstået.

Bestyrelsen anfører endvidere i brev af 27. april 2023 følgende vedrørende opgørelsen af kravet:

”Det er tillige i sagen ikke klarlagt, hvornår markedslejen er steget, og hvornår misforholdet er opstået.”

Det skal hertil bemærkes, at Erhvervsstyrelsen er enig i, at det på nuværende tidspunkt hverken er klarlagt, hvornår de indirekte uddelinger er opstået, og i hvilket beløbsmæssigt omfang de indirekte uddelinger har fundet sted. Bestyrelsen skal derfor først og fremmest klarlægge disse forhold, sådan at fondens krav mod Jens Jørgen Viuff kan gøres op.

Erhvervsstyrelsen skal hertil bemærke, at styrelsen anerkender de vanskeligheder, som er forbundet med at foretage denne samlede opgørelse, hvilket først og fremmest skyldes, at tilbagebetalingskravet udspringer af et løbende retsforhold, hvor en lejer har betalt en leje, som ligger væsentligt under markedslejen. Konkret består udfordringen således i at anslå markedslejen for lejemålet bagud i tid. Hvordan dette gøres på den mest hensigtsmæssige måde, er ligeledes bestyrelsens ansvar at sikre.

Såfremt det lægges til grund, at de indirekte uddelinger strækker sig mere end 3 år tilbage i tid, rejser opgørelsen af kravets samlede størrelse endvidere en række forældelsesretlige spørgsmål.

Efter Erhvervsstyrelsens opfattelse forældes de enkelte lejeydelser som selvstændige krav, og udgangspunktet er herefter, at disse enkelte fordringer forældes 3 år efter lejen har kunnet kræves indbetalt, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Dette forældelsesretlige udgangspunkt modificeres imidlertid af en række undtagelser, herunder forældelseslovens § 10, hvorefter der kan ske udskydelse af forældelsen for krav, der tilkommer en fuldmagtsgiver eller et selskab mv. i anledning af, at en fuldmægtig eller et medlem af

selskabets ledelse har tilsidesat sine forpligtelser i forhold til fuldmagtsgiveren/selskabet.

Bestemmelsen omfatter alle krav, som vedrører udførelsen af hvervet som ledelsesmedlem, og medfører i princippet, at krav som en virksomhed har mod et ledelsesmedlem, er uforældelige. Af hensyn til skyldneren indtræder forældelse dog i følgende to tilfælde:

- i. tidligst, når der er forløbet 3 år efter hvervets ophør*
- ii. eller fra det tidligere tidspunkt da fordringshaveren eller den, der i øvrigt kan gøre fordringen gældende på dennes vegne, er eller burde være blevet bekendt med de omstændigheder, hvorpå kravet støttes.*

Særreglen i forældelseslovens § 10 er medtaget i loven af hensyn til fordringshaveren, fordi der mellem parterne bestod et særligt pligtforhold, og de heraf følgende forpligtelser er blevet tilsidesat, samtidig med at den hvis interesser er blevet tilsidesat, var afhængig af, at skyldneren skulle varetage disse interesser.

I lovbemærkningerne til bestemmelsen bruges som eksempel på et krav omfattet af bestemmelsen situationen, hvor bestyrelsen har foretaget ulovlige udlodninger til sig selv.

Det er på denne baggrund Erhvervsstyrelsens vurdering, at fondens tilbagebetalingskrav mod Jens Jørgen Viuff er en fordring omfattet af undtagelsesbestemmelsen i forældelseslovens § 10, da årsagen til at kravet aldrig er blevet rejst, er, at den som fonden afhænger af rejser kravet, er skyldneren i selvsamme retsforhold.

Spørgsmålet bliver herefter, om der på grund af udskiftning i bestyrelsen eller på grund af kendskab til de omstændigheder hvorpå kravet støttes, alligevel må anses for at være sket forældelse i henhold til forældelseslovens § 10.

For så vidt angår udskiftning i bestyrelsen, så fremgår det af fondens registrerede oplysninger i CVR, at der ikke har været foretaget udskiftninger i bestyrelsen siden Jens Jørgen Viuff, indtrådte i bestyrelsen den 19. juni 2007. Der kan således ikke være indtrådt forældelse som følge af hvervets ophør.

For så vidt angår de øvrige bestyrelsesmedlemmers kendskab til de omstændigheder, hvorpå kravet støttes, så er det fortsat styrelsens opfattelse, at den øvrige bestyrelse ikke har været bekendt med samtlige af de omstændigheder, som tilbagebetalingskravet støttes. Styrelsens opfattelse baserer sig blandt andet på, at der ses at have været en uheldig magtkoncentration i bestyrelsen, hvor Jens Jørgen Viuff frem til den 19. august 2022, både fungerede som bestyrelsesformand og administrator.

Det er på denne baggrund uklart, hvorvidt den øvrige bestyrelse reelt har været bekendt med lejeforholdets præcise vilkår.

Lægges ovenstående til grund, begyndte forældelsesfristen efter forældelseslovens § 10 således tidligst at løbe fra oktober 2022, da Erhvervsstyrelsen blev bekendt med de omstændigheder, hvorpå tilbagebetalingskravet støttes. Dette medfører, at et eventuelt tilbagebetalingskrav opstået helt tilbage i 2007, som udgangspunkt ikke vil være forældet.

Opgørelsen af det samlede tilbagebetalingskrav bør derfor ikke tidsmæssigt afgrænses til alene at omfatte krav opstået inden for de sidste 3 år, men må i stedet strække sig helt tilbage i tid til første gang, hvor der blev betalt en leje, som væsentligt fraveg fra markedslejen.

Hvis det derimod lægges til grund, at den øvrige bestyrelse kendte til de omstændigheder, hvorpå tilbagebetalingskravet støttes, hvormed kravet mod Jens Jørgen Viuff alligevel er forældet, jf. forældelseslovens § 10, og tilbagebetalingen derfor ikke kan finde sted, kan de medlemmer af bestyrelsen, som har medvirket til beslutningen eller gennemførelsen af de indirekte uddelinger være erstatningsansvarlige, jf. erhvervsfondslovens § 88, stk. 3.

Såfremt de erstatningsretlige grundbetingelser er opfyldt, risikerer bestyrelsen i så fald at hæfte solidarisk for det samlede tab, som fonden har lidt. Hvis bestyrelsen i dette tilfælde har været bekendt med samtlige af de omstændigheder, hvorpå kravet støttes, men ikke desto mindre har undladt at kræve beløbet tilbagebetalt til fonden, ses den samlede bestyrelse, efter Erhvervsstyrelsens opfattelse, at være erstatningsansvarlige over for fonden for det tab, som fonden har lidt.

Det er endvidere styrelsens opfattelse, at fondens erstatningskrav mod den samlede bestyrelse vil være omfattet af forældelseslovens § 10, hvorfor forældelsesfristen også i dette tilfælde først begyndte at løbe fra oktober 2022.

Erhvervsstyrelsens vurdering af forældelseslovens § 10 understøttes af Vestre Landsrets dom af 8. februar 2019.²

I sagen var den samlede bestyrelse bekendt med samtlige omstændigheder vedrørende en aktieoverdragelse, som skete til væsentligt under markedsprisen på fondens bekostning. Landsretten fandt den samlede bestyrelse erstatningsansvarlige som følge af aktieoverdragelsen, selvom overdragelsen havde fundet sted 12 år før sagen blev anlagt. Landsretten udtalte i denne forbindelse, at erstatningskravet ikke var forældet, jf. forældelseslovens § 10, da forældelsesfristen først begyndte at løbe fra det tidspunkt, hvor fondsmyndigheden blev gjort bekendt med de

² BS-2087/2012-VLR <https://domsdatabasen.dk/#sag/2025/2426>

omstændigheder, der kunne begrunde, at der blev gjort et krav gældende mod fondens bestyrelse.

Erhvervsstyrelsen skal på denne baggrund påbyde bestyrelsen, at der i opgørelsen af tilbagebetalingskravets størrelse tages højde for undtagelsesbestemmelsen i forældelseslovens § 10.

Afsluttende bemærkninger

I Erhvervsstyrelsens afgørelse af 3. november 2022 blev bestyrelsen blandt andet påbudt at sikre, at fondens årsrapporter for 2022 og fremefter oplyser om de beløbsmæssige størrelser på transaktioner mellem fonden og dens nærtstående parter, jf. årsregnskabslovens §§ 69, stk. 3 og 98 c, stk. 2.

Bestyrelsen har i årsrapporten for 2022 alene oplyst følgende om lejeforholdet mellem fonden og Jens Jørgen Viuffs enkeltmandsvirksomhed:

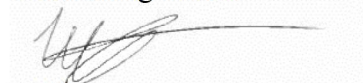
”Der er indgået lejemål med en erhvervsvirksomhed ejet af et bestyrelsesmedlem. Fondens administrator.”

Bestyrelsen ses således ikke at efterleve styrelsens påbud af 3. november 2022, da der fortsat ikke oplyses om lejemålets beløbsmæssige størrelse.

Styrelsen skal derfor endnu en gang påbyde bestyrelsen at sikre, jf. årsregnskabslovens § 161, stk. 1, nr. 2, at fondens fremtidige årsrapporter aflægges i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 69, stk. 3

Har I spørgsmål eller kommentarer, er I velkomne til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

William Tvorup Pedersen

Fuldmægtig

Tlf. direkte: 3529 1152

E-post: maxped@erst.dk